

Det var varmt, og han stod der i sjortærmerne med en hvit stryke-
sjorte paa og iagttog min bror, som
just da holdt paa at vælte en stor sten
ned i bækken, hvor broen skulle være.
Plast! En tyk, mørk straale av sjøle-
vand for like i brystet paa studenten,
som i forsfrækkelse tapte ballancen og
styrret paa hodet ut i det grumsede
vand. Langt om længe krabbede han
sig op igjen, men du, hvordan han
saa ut!

En anden gang skulle han være
med i „granariet“ og hjælpe os at
læsse „flax“.

Han var altid villig til at arbeide,
hvis han hadde anledning, og før vi
funde forhindre det, sprang han ind
i den store bing, hvor „flaxen“ var.
Med forsærdelse saa han, at han sank
dybere og dybere. Min far kom ham
tilhjælp i sidste øieblif, ellers funde
det ha blit en farlig historie.

Da skolen var slut, skulle han arbei-
de for vor nabo i slaatten. En efter-
middag kom han fjørende forbi mit
hjem med høvognen, og flere av os
børn hopped op i vognen for at være
med; ti vi syntes altid, det var mor-
somt at være sammen med læreren.

Han kom godt og vel frem til plad-
sen, hvor høet var; men hans erfa-
ring i sligt arbeide var ikke stor, og
læsset blev lidt „too onesided“.

Paa hjemveien maatte vi føøre over
en plads, som var meget knudret.
Hei! Der gif hjulet over en stor sten,
vogn og hø tog en vældig overhaling
og væltet, hestene tog ut, mens læ-
reren før hovedkulds utover veikanten

med halve hølæsjet og et halvt dusin
skrifende unger over sig. — — —

L. C. S.

Muren vokler.

Hør ikke længe siden hændte der i
Kina noget som vakte stor forbitrelse
iblandt dets lærde. Universitetet i
Peking tildelte nemlig en fremmed
doktortitelen, og det uten at vedkom-
mende hadde præsteret den ellers fore-
skrevne avhandling. Ifølge en æld-
gammel bestemmelse har det hittil
voret forbudt at gi den kinesiske dok-
tortitel til fremmede, ti ligesom kine-
seren bygget en mur om sit rike for
at hindre fremmedes indtrængen, saa-
ledes har de ogsaa bygget en mur om
sin videnskab for at beskytte den —
som en helligdom — mot alle frem-
mede.

Eftersom universitetet i Peking ved
at tildele en utlænding doktortitelen
har brudt denne bestemmelse, kan heri
sees et vidnesbyrd om, at Kinas vi-
denskapelige verden vil bryte den
strenge afsluttethet, i hvilken den i
aartusender har levet.

Det er en japaner, ved navn Sat-
tari, som er blit tildelt denne utmer-
kelse og det ikke paagrund av en ei-
amen ved universitetet, men den blev
ham tildelt som en øresbevisning ved
hans avreise fra Peking, fordi han i
en aaræFFE har været lærer ved uni-
versitetet.

Da den kinesiske doktorgrad er saa
uhyre vanskelig at vinde, at kun nogle
saa opnaar denne værdighet, synes de